

Maar op een dag verscheen toch iets kleurigs op het eiland. Het was op 1 april. Mevrouw Bonk, de vrouw van de pianostemmer, kreeg een kindje en dat was een meisje. Maar er was iets vreemds mee. Toen het meisje werd geboren, was ze niet zwart of wit, zoals de andere mensen. Nee, ze was gekleurd en niet zo'n beetje ook! Ze had een mooi roze huidje. Piepkleine nageltjes in tien verschillende kleuren, rode lipjes en felblauwe oogjes. Maar het vreemdste was het haar van het meisje. Lange uitstekende krullen en pieken in alle kleuren van de regenboog. Haar moeder zei dolgelukkig: "Kijk nou toch eens! Wat een wonderlijk mooi kindje we hebben gekregen."

Maar vader Bonk schrok ontzettend. "Dit kan niet, dit mag niet! Dit mag gewoon niet waar zijn. Dit kind moet onmiddellijk van het eiland weg."

De moeder hilde tranen met tuiten en smeekte: "Laat het kindje toch hier blijven... Misschien kleurt het nog wat bij." Maar Bonk ging op pad om een bootje te halen waarmee hij dat rare gekleurde kindje naar een ander eiland kon brengen.